

- Jézus először beszél arról, ami rá vár. Péter először hallja.
 - o Péter válasza „emberi dolog”. A kijelentés első része sokkolja, a másodikat (Jézus feltámad) már nem hallja meg.
 - Emberi: „a mi Mesterünk, aki olyan jó... vele ez nem történhet meg”; vagy „mi lesz velünk, ha...” – Jézusra (itt most) mint emberre tekint.
 - De: Péter nemrég tett bizonyosságot, hogy „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia”. A korabeli zsidó tanítás: a Messiás győzelmes Király lesz, nem szenvedhet. Erre is gondolhatott Péter. Jézus erre is azt mondja: emberi tanítás.
 - o Emberi tanítások, várakozások szemben állnak Isten tervével, akaratával, tehát a Sátán áll mögöttük.
 - Itt Istennek a megváltásra készített tervét vonja kétségbe. „Veled ez nem eshet meg” – „Jézus nem halhat meg a bűnös emberért”. Ha így történt volna, mindenki elveszne. Ezt akarja az „embergyilkos”.
 - Mindezt Péter jó szándékán (emberi szeretetén, barátságán) keresztül teszi. A saját „jó szándékunkat” egyeztetnünk kell Isten akaratával – elsősorban Isten Igéje alapján.
- Jézus „megfordult és a tanítványaira tekintett”.
 - o Péter külön állt volna a többi tanítványtól? Jellemző volt rá: „ha mindenki megbotránkozik benned, én soha”.
 - o Vitatkozik Isten Fiával. A jobban tudása is jellemző rá, bár egyszer már le tudta győzni („a te szavadra mégis kivetem a hálót”).
- Ami jellemző rám, hozzám nőtt, az én gondolkodásom, amiről azt gondolom, hogy „ez vagyok én”, az az én életem (pszükhé, 35. vers). Magam döntöttem el a dolgaimat, mert „ez természetes”. Ezt kell megtagadnom, ha Jézus után akarok menni.
 - o Péternek is le kellett tenni azt, hogy a maga feje után menjen.
 - o A magam megtagadása (halálba adása) szenvedés – kereszt, amit naponként fel kell vennem. Reggelenként az első gondolataim gyakran arról szólnak, hogy ma ezt fogom tenni, azt fogom tenni... a saját fejem szerint. Már ezt is meg kell tagadnom.
- „Aki meg akarja tartani az életét, elveszti azt”: nem marad más számára, mint a testi halál, amikor „semmit sem vihet magával”, amit itt megtartott, összegyűjtött, felépített stb.
 - o Ez arra is vonatkozik, aki megtért, bűnbocsánatot kapott, de bizonyos dolgokat megtart, nem engedi, hogy abban Isten átalakítsa a gondolkodását, céljait.
- „Aki elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megtalálja azt.”
 - o Elvesztem a „pszükhémet” (amiről azt gondolom, hogy „ez vagyok én”, „ettől vagyok ember”), és megtalálom azt (felismerem, hogy ez az élet, most lettem igazán ember: Isten képe és képviselője).

- Kizárólag „énértem és az evangéliumért”. Másért is odaadhatja magát az ember (bálványokért, eszmékért, szenvedélyekért), de akkor nem fogja „megtalálni azt”. Megnyerheti „a világot” (ld. démoni diktátorok, pénzeszsákok), de ő maga elvesz.
- „Mit adhat az ember váltságul a lelkéért?” – Semmit, de Jézus megadta a váltságot az én lelkemért. Ezért (is) tartozom neki az életemmel.
- „Aki szégyell engem”...
 - Összefüggés az előzőekkel: ha a saját céljaimat (ha nagyon fontosnak tartom) elérem azon az áron is, hogy bolondnak tarthatnak, miért nem vállalom ezt Jézusért és az evangéliumért? Ki nekem a fontos, elvesztettem-e az életemet?
 - „E parázna és bűnös nemzetség előtt”: a mai nemzedékre még inkább igaz. Annál erősebb a figyelmeztetés, hogy valljuk meg Krisztust. „Vagy hallják, vagy nem hallják” – de aki meghallja, és kijön a bűnből, mert a bűn legyőzője hívja, az szintén „megtalálja az életet”.